

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง ต่อการเพิ่มระดับการควบคุมตนเอง และการลดการติดยาเสพติดซ้ำของผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการรักษาระยะถอนพิษยา โดยมีสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. หลังการทดลองผู้ติดยาเสพติดที่ได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง จะมีระดับการควบคุมตนเองสูงกว่าก่อนเข้ารับการศึกษาระยะถอนพิษยาแบบกลุ่ม
2. หลังการทดลองผู้ติดยาเสพติดที่ได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง จะมีระดับการควบคุมตนเองสูงกว่าผู้ติดยาเสพติดที่ไม่ได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม
3. ในระยะติดตามผลผู้ติดยาเสพติดที่ได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง จะมีจำนวนการติดยาเสพติดซ้ำน้อยกว่าผู้ติดยาเสพติดที่ไม่ได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ได้จากแบบวัดความเชื่อในการควบคุมตนเอง ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนและหลังได้รับการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาตนเอง ปรากฏผลดังต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อในการควบคุมตนเองทั้ง 4 ด้าน ของผู้ศึกษาเส้นยัติกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ด้วยการทดสอบค่าที

คะแนนความเชื่อในการควบคุมตนเอง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		การทดสอบค่าที t-test
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1 ด้านการใช้ความคิดและการเตือนตนเองในการควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์และทางร่างกาย	-9.4	9.66	-9.6	11.70	0.04
2 ด้านการประยุกต์กลวิธีในการแก้ปัญหา มาใช้ในการควบคุมตนเองอย่างเป็นลำดับขั้น	-2.5	10.82	-2.6	11.36	0.03
3 ด้านความสามารถที่จะรอคอยผลรางวัลที่จะได้รับตอบแทน	-2.6	3.89	-4.4	3.97	1.02
4 ด้านการมีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการควบคุมตนเอง	-9.5	6.39	-6.2	2.97	-1.48

$t_{.01, 18} = 2.87$ ทดสอบ 2 ทาง

ตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อในการควบคุมตนเองของผู้ศึกษาเส้นยัติกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลองไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งในด้านการใช้ความคิดและการเตือนตนเองในการควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์และทางร่างกาย ด้านการประยุกต์กลวิธีในการแก้ปัญหา มาใช้ในการควบคุมตนเองอย่างเป็นลำดับขั้น ด้านความสามารถที่จะรอคอยผลรางวัลที่จะได้รับตอบแทน และด้านการมีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการควบคุมตนเอง

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อในการควบคุมตนเองทั้ง 4 ด้าน ของผู้ศึกษา เสนอติดตามกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะหลังการทดลองด้วยการทดสอบค่าที

คะแนนความเชื่อในการควบคุมตนเอง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		การทดสอบค่าที t-test
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1 ด้านการใช้ความคิดและการเตือนตนเองในการควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์และทางร่างกาย	21.8	7.78	-9.3	9.71	7.90 *
2 ด้านการประยุกต์กลวิธีในการแก้ปัญหา มาใช้ในการควบคุมตนเองอย่างเป็นลำดับขั้น	26.3	4.21	-3.1	11.25	7.74 *
3 ด้านความสามารถที่จะรอคอยผลรางวัลที่จะได้รับตอบแทน	3.7	4.21	-4.2	3.73	4.44 *
4 ด้านการมีการรับรู้ความสามารถของตนในการควบคุมตนเอง	4.7	4.13	-6.3	2.58	7.14 *

ศูนย์วิทยทรัพยากร

* $P < .01$ ($t_{.01,18} = 2.55$ ทดสอบทางเดียว)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อในการควบคุมตนเอง ด้านการใช้ความคิดและการเตือนตนเองในการควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์และทางร่างกาย ด้านการประยุกต์กลวิธีในการแก้ปัญหา มาใช้ในการควบคุมตนเองอย่างเป็นลำดับขั้น ด้านความสามารถที่จะรอคอยผลรางวัลที่จะได้รับตอบแทน และ ด้านการมีการรับรู้ความสามารถของตนในการควบคุมตนเองของผู้ศึกษา เสนอติดตามกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 10 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อในการควบคุมตนเองทั้ง 4 ด้าน ของผู้ศึกษา เสนอศึกษากลุ่มทดลอง ในระยะก่อนและหลังการทดลอง ด้วยการทดสอบค่าที่

คะแนนความเชื่อในการควบคุมตนเอง	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		การทดสอบค่าที่ t-test
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1 ด้านการใช้ความคิดและการเตือนตนเอง ในการควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์ และทางร่างกาย	9.4	9.66	21.8	7.78	8.77 *
2 ด้านการประยุกต์กลวิธีในการแก้ปัญหา มาใช้ในการควบคุมตนเองอย่างเป็น ลำดับขั้น	-2.5	10.82	26.3	4.21	9.07 *
3 ด้านความสามารถที่จะระอคอยผลรางวัล ที่จะได้รับตอบแทน	-2.6	3.89	3.7	4.21	3.79 *
4 ด้านการมีการรับรู้ความสามารถของตน ในการควบคุมตนเอง	-9.5	6.39	4.7	4.13	5.63 *

* $p < .01$ ($t_{.01, 9} = 2.82$ ทดสอบทางเดียว)

ตารางที่ 10 แสดงผลการวิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าที่ (t-test) ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อในการควบคุมตนเองในด้านการใช้ความคิดและการเตือนตนเอง ในการควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์และทางร่างกาย ด้านการประยุกต์กลวิธีในการแก้ปัญหา มาใช้ในการควบคุมตนเองอย่างเป็นลำดับขั้น ด้านความสามารถที่จะระอคอยผลรางวัลที่จะได้รับตอบแทน และด้านการมีการรับรู้ความสามารถของตนในการควบคุมตนเอง ของผู้ศึกษา เสนอศึกษากลุ่มทดลอง เพิ่มขึ้นในระยะหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อในการควบคุมตนเองทั้ง 4 ด้าน ของผู้ศึกษาเภสัชศึกษากลุ่มควบคุม ในระยะก่อนและหลังการทดลองด้วยการทดสอบด้วยค่าที่

คะแนนความเชื่อในการควบคุมตนเอง	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		การทดสอบค่าที่ t-test
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1 ด้านการใช้ความคิดและการเตือนตนเองในการควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์และทางร่างกาย	-9.6	10.70	-9.3	9.71	0.67
2 ด้านการประยุกต์กลวิธีในการแก้ปัญหา มาใช้ในการควบคุมตนเองอย่างเป็นลำดับขั้น	-2.6	11.36	-3.1	11.25	1.01
3 ด้านความสามารถที่จะรอคอยผลรางวัลที่จะได้รับตอบแทน	-4.4	3.97	-4.2	3.73	0.56
4 ด้านการมีการรับรู้ความสามารถของตนในการควบคุมตนเอง	-6.2	2.97	-6.3	2.58	0.32

ค. ๐.๐๕ = 2.82 ทดสอบทางเดียว

ตารางที่ 11 แสดงผลการวิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าที่ (t-test) ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อในการควบคุมตนเอง ในด้านการใช้ความคิดและการเตือนตนเองในการควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์และทางร่างกาย ด้านการประยุกต์กลวิธีในการแก้ปัญหา มาใช้ในการควบคุมตนเองอย่างเป็นลำดับขั้น ด้านความสามารถที่จะรอคอยผลรางวัลที่จะได้รับตอบแทน และด้านการมีการรับรู้ความสามารถของตนในการควบคุมตนเอง ของผู้ศึกษาเภสัชศึกษากลุ่มควบคุม ในระยะก่อนและหลังการทดลองไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 12 ผลการตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

การตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะ	กลุ่มทดลอง						กลุ่มควบคุม						
	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		ติดตามผล		ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		ติดตามผล		
	จำแนก	ร้อยละ	จำแนก	ร้อยละ	จำแนก	ร้อยละ	จำแนก	ร้อยละ	จำแนก	ร้อยละ	จำแนก	ร้อยละ	
	จำนวน		จำนวน		จำนวน		จำนวน		จำนวน		จำนวน		จำนวน
พบ	10	100	-	-	1	10	10	100	-	-	7	70	
ไม่พบ	-	-	10	100	9	90	-	-	10	100	3	30	

ตารางที่ 12 แสดงผลการตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผล ปรากฏว่าผลการตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนและหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกัน โดยในระยะก่อนการทดลอง พบสารเสพติดในปัสสาวะของทุกคนทั้งสองกลุ่ม ในระยะหลังการทดลอง เนื่องจากผู้ติดยาเสพติดได้เข้ารับการรักษาเป็นผู้ป่วยในของโรงพยาบาลเป็นเวลา 21 วัน จึงไม่พบสารเสพติดในปัสสาวะของทุกคนทั้งสองกลุ่ม แต่ในระยะติดตามผล ผลการตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันโดยพบสารเสพติดในปัสสาวะของกลุ่มทดลองร้อยละ 10 ไม่พบสารเสพติดในปัสสาวะถึงร้อยละ 90 แต่พบสารเสพติดในปัสสาวะของกลุ่มควบคุมถึงร้อยละ 70 ไม่พบสารเสพติดในปัสสาวะเพียงร้อยละ 30 เท่านั้น

ตารางที่ 13 ค่าไคสแควร์และร้อยละของการตรวจพบสารเสพติดในปัสสาวะ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะติดตามผล

การตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะ	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	รวม	χ^2
พบ	10.0 (1)	70.0 (7)	80.0 (8)	18.27*
ไม่พบ	90.0 (9)	30.0 (3)	120.0 (12)	
รวม	100.0 (10)	100.0 (10)	200.0 (20)	

$$* P < .01 (\chi^2 .01 (1) = 6.64)$$

ตารางที่ 13 แสดงค่าไคสแควร์และร้อยละของการตรวจพบสารเสพติดในปัสสาวะ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะติดตามผล ปรากฏว่าในระยะติดตามผล ผู้ติดยาเสพติดกลุ่มทดลองมีการติดยาเสพติดซ้ำน้อยกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง มีความสัมพันธ์กับการติดยาเสพติดซ้ำของผู้ติดยาเสพติด